

faa maa man ikke modsætte sig; man skal, hvis man er misfornøiet med Administrationens Afgjørelse af Sagerne — og det kan man maasse oftere have Grund til — berøve Administrationen den hele Afgjørelsesmaade; man skal ordne Lovgivningen saaledes, at disse Sager slet ikke finde deres Afgjørelse hos Administrationen; men man skal ikke gribe ind i dennes indre Forhold, ikke paahbyde den foresatte Embedsmand, at han idetmindste undlader at correspondere paa den Maade, han anseer for den rigtigste, med sine Underordnede. Her vil den Foresatte ikke kunne paahbyde nogen Underordnet at give de Erklæringer eller Dplysninger, han anseer nødvendige til Sagens rette Behandling; men han maa lade den hele Afgivelse af Erklæringer eller Dplysninger gaae denne besynderlige Vej, hvorved i Administrationens Dine Paalideligheden af Erklæringerne svækkes. Det er det, der for mig til Syvende og Sidst er det Afgjørende, at man er i Begreb med at gøre et Overgreb, hvor man tilsidesætter, hvad jeg troer ikke bør tilsidesættes, Hensynet til Administrationens egen Magtsfuldkommenhed indenfor dens Omraade. Det er det, som jeg stemplede som noget Uconstitutionelt, og som vilde gøre, at jeg alene af den Grund, om endog saa alle de andre Grunde ikke talte imod Sagen, vilde stemme bestemt imod Lovforslaget; og, da jeg slet ikke indseer, at det ved en Endring i den ene eller den anden Retning vil kunne blive antageligt, indseer jeg heller slet ikke, af hvad Grund det skulde føres videre. Jeg mener derfor, at det ikke bør gøres til Gjenstand for en fortsat Behandling, men vil, for mit Vedkommende,

stemme imod Sagens Overgang til anden Behandling, hvilket jeg da ligeledes vil opfordre dem, der dele min Anskuelse, til at gjøre.

Ordføreren: Hvad den sidste ærede Taler har anført, har ingenlunde undgaaet Udvalgets Fleertals Opmærksomhed; men jeg troer, at det af den ærede Taler er udmalet med alt for stærke Farver. Jeg troer overhovedet ikke, at denne Sag har den Betydning, som den ærede Taler udtalte. Jeg mener, at det ligger saa nær for Enhver, naar han indgiver et Andragende eller en Klage, at faae at vide, hvad der er sagt af vedkommende Localøvrighed, at det ikke bør gøres ham vanskeligt, og jeg troer, at det i Praxis i Almindelighed, saaledes som det ogsaa er blevet berørt, finder Sted, og at heller ikke mange af de overordnede Øvrigheder ville have Noget imod denne Sag at erindre. Det er blevet udhævet, at det vilde give Anledning til Procedurer, naar Sagerne skulde gaae tilbage, og at det vilde langsomt gøre Sagens endelige Afgjørelse. Det troer jeg ingenlunde; thi det ligger i vedkommende Partis egen Interesse at faae Sagen paaskyndet saameget som muligt, og at den Forandring i Lovgivningen, at sige Erklæringer nu skulde gives til Parterne selv, skulde virke anderledes end den hidtilværende Lovgivning, saaledes at Andre skulde have Rettighed til at høres over Sagen, som ikke før havde det, kan ikke antages. Udvalgets Fleertal maa derfor holde paa, hvad der eengang er anført i Betænkningen, og altsaa anbefale Forslaget enten i den Skikkelse, der er foreslaaet, eller saaledes som det er kommet fra Folkethinget, og det troer ikke at pine nogen Fare i denne Beslutning.